

Junts

Somiem en gran

Per segon any consecutiu ens hem quedat sense la Granollers CUP, la gran festa de l'handbol que concentra des de fa vint anys més de 5.000 esportistes i 350 equips d'unes 50 nacionalitats, que a finals de juny omple de color els carrers de la ciutat. Els riscos latents a causa de la pandèmia en són responsables. No es poden celebrar esdeveniments si perden la seva essència, si perden la seva autenticitat, i per això estem d'acord que el format reduït no tindria sentit. Perquè el que més importa, potser, no és el que es viu a les pistes, sinó el retrobament i la convivència entre tota aquesta gent que practica i estima un esport tan arrelat a la nostra ciutat.

La pandèmia que va tancar el món segueix massa vigent, i avancem a poc a poc amb unes conseqüències econòmiques i socials que encara provoquen molt patiment global. Però tots necessitem poder respirar com estem acostumats a fer-ho. Necessitem esport i cultura. Com necessitem també una festa de l'Ascensió, que tampoc no hem pogut celebrar com correspon i que caldrà repensar perquè la seva represa sigui ben forta i recuperi el millor d'anys enrere.

Ara tenim a tocar la celebració de la 35a edició de la nostra Mitja Marató, el proper 5 de juny, i tot i que no serà la de cada any, segur que al 2022 tornarà amb la millor versió. I a finals d'any celebrarem el Campionat del Món Absolut Femení d'Handbol, competició de primer nivell que ha de ser el punt de partida per recobrar el nostre pols vital.

Per la nostra salut, hem de recuperar tots els esdeveniments esportius, culturals i de lleure. Hem de ser agosarats i que el temps de pandèmia no sigui en va, sinó que serveixi de trampolí amb idees brillants que ajudin a repuntar Granollers, amb celebracions de primer nivell. Per convertir-nos en un referent, en tota mena d'activitats. Repensem-ho, somiem en gran i serem grans. Però fins llavors, fins que ho fem, no estarem del tot *salvats* d'aquest malson anomenat coronavirus.

Amanda Ramos
Regidora de Junts per Granollers

ERC

La lluita contra la pobresa menstrual

El passat 28 de maig vam commemorar el Dia Mundial de la Higiene Menstrual i el Dia Internacional per la Salut de les Dones. Una qüestió d'actualitat en un àmbit ple de tòpics i tabús, que al nostre país continua sent un tema invisibilitzat però que sofrim, sofrim i hem sofert, una bona part de la població.

Recentment, ha aparegut als mitjans de comunicació un estudi que afirma que les dones gastem uns 240 € mensuals en productes d'higiene femenina. De fet, 2 de cada 10 dones han patit o pateixen pobresa menstrual ja que se'ls fa impossible assumir el cost d'aquests productes. Menstruar ni és un luxe ni podem triar patir-ho o no. La menstruació forma part del cicle biològic del sexe femení, però la societat patriarcal s'ha encarregat de fer d'aquest fet una cosa pràcticament secreta, tabú, que cal amagar i de la qual en parlem molt poc, especialment del que suposa en termes de despesa econòmica.

Fa uns mesos el president de la Generalitat, Pere Aragonès, parlava de pobresa menstrual. Per a moltes segurament és el primer cop que un candidat a la presidència parla d'un tema com aquest i és rellevant que ho faci: fa evident així que cal avançar perquè tot el que està relacionat amb la menstruació perdi la connotació d'invisibilització i tabú. Tenim la necessitat i l'obligació no només de regular-ne el preu i els impostos que s'hi afegixen, sinó també de deixar clar que l'accés a aquests productes no pot ser motiu de desigualtat i més vulnerabilitat.

Per tant, en aquests moments de crisi social i econòmica, ens cal que els articles més bàsics d'higiene femenina deixin de ser considerats articles de luxe i se'ls classifiqui com correspon, és a dir, com a articles de primera necessitat. I que es vetlli perquè els sectors més vulnerables, les dones i noies de sectors que pateixen més desigualtat, hi tinguin accés gratuït. I, sobretot, hem de normalitzar i posar en relleu que la menstruació ni és tabú ni un tema que només toca a algunes. Ens toca a tots i totes ser sensibles i actius envers aquesta qüestió.

Núria Maynou i Hernández
Portaveu del Grup Municipal d'ERC-AM a l'Ajuntament de Granollers

Mireia Saurí Masuet
Secretaria de la Dona d'ERC Granollers

PSC

Som positius i optimistes

El procés de vacunació contra la Covid-19 avança al ritme que el govern d'Espanya havia previst i a finals d'estiu un 70 % de la ciutadania estarem vacunats. És un gran èxit d'Europa, d'Espanya i de Catalunya.

La pandèmia i la crisi sanitària han tingut conseqüències socials i econòmiques.

Hem vist com el darrer any ha pujat l'índex de persones aturades, amotit, això sí, pels ERTO que el govern d'Espanya ha finançat.

Empreses i autònoms de diversos sectors amb problemes per la frenada d'activitat.

Veiem també que alguns processos tecnològics i sociològics que avançaven a un ritme lent, s'han accelerat i que canviaran moltes coses.

Estem sortint de la crisi sanitària i ens n'hem de felicitar; Granollers ha de tornar a agafar empena. I plantejar-nos col·lectivament consensos amplis com a ciutat, teixint alhora aliances col·laboratives i no excloents amb el conjunt d'administracions públiques, empreses i entitats socials i culturals. Reptes de futur per a una nova agenda de transformació que, posant les persones al centre de les actuacions municipals, faci, encara més, bandera de la **igualtat entre dones i homes**, i de la no discriminació; de la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic; de l'estratègia d'innovació i digitalització pensant en la ciutadania; de l'impuls de l'economia circular, de la transparència i de la rendició de comptes; de **reforçar el teixit industrial i comercial** de Granollers i de treballar per una **ciutat més verda**.

Jordi Terrades
Portaveu del PSC a l'Ajuntament